

2. Belgické kráľovstvo je povinné nahradiť trovy konania.
3. Spojené kráľovstvo Veľkej Británie a Severného Írska znáša svoje vlastné trovy konania.

(¹) Ú. v. EÚ C 305, 15.10.2011.

Rozsudok Súdneho dvora (tretia komora) z 25. októbra 2012 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Bundesgerichtshof — Nemecko) — Bernhard Rintisch/Klaus Eder

(Vec C-553/11) (¹)

(Ochranné známky — Smernica 89/104/EHS — Článok 10 ods. 1 a článok 10 ods. 2 písm. a) — Riadne používanie — Používanie ochrannej známky vo forme, ktorá sa líši v prvkoch, ktoré nemenia rozlišovaciu spôsobilosť ochrannej známky, a je sama osebe zapísaná ako ochranná známka — Časové účinky rozsudku)

(2012/C 399/10)

Jazyk konania: nemčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Bundesgerichtshof

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobca: Bernhard Rintisch

Žalovaný: Klaus Eder

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Bundesgerichtshof — Výklad článku 10 ods. 1 a článku 10 ods. 2 písm. a) prvej smernice Rady 89/104/EHS z 21. decembra 1988 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok (Ú. v. ES L 40, s. 1; Mim. vyd. 17/001, s. 92) — Pojem „používanie ochrannej známky“ — Vnútroštátna právna úprava, ktorá považuje aj používanie ochrannej známky vo forme, ktorá sa odlišuje od formy uvedenej pri zápise ochrannej známky, za používanie zapísanej ochrannej známky za podmienky, že rozdiel nemá vplyv na rozlišovaciu spôsobilosť ochrannej známky — Zápis ochrannej známky s cieľom zabezpečiť alebo rozšíriť rozsah ochrany inej zapísanej ochrannej známky — Legitímna dôvera — Uplatnenie zmien v judikatúre na prípady, v ktorých skutkový stav už nastal v čase vyhlásenia rozsudku

Výrok rozsudku

1. Článok 10 ods. 2 písm. a) smernice Rady 89/104/EHS z 21. decembra 1988 o aproximácii právnych predpisov členských štátov v oblasti ochranných známok sa má vykladať v tom zmysle, že

nebráni tomu, aby sa majiteľ zapísanej ochrannej známky mohol na preukázanie jej používania v zmysle tohto ustanovenia dovoliť jej používanie vo forme, ktorá sa líši od formy, v ktorej bola táto známka zapísaná, bez toho, aby rozdiely medzi týmito dvoma formami menili rozlišovaciu spôsobilosť tejto ochrannej známky, a to napriek skutočnosti, že táto odlišná forma je sama osebe zapísaná ako ochranná známka.

2. Článok 10 ods. 2 písm. a) smernice 89/104 sa má vykladať v tom zmysle, že bráni výkladu vnútroštátneho ustanovenia, ktorým sa tento článok 10 ods. 2 písm. a) preberá do vnútroštátneho práva, v tom zmysle, že toto posledné uvedené ustanovenie sa neuplatní na „obrannú“ ochrannú známku, ktorej zápis nemá iný účel než zabezpečiť alebo rozšíriť rozsah ochrany inej zapísanej ochrannej známky, ktorá je zapísaná vo forme, v akej sa používa.

(¹) Ú. v. EÚ C 80, 17.3.2012.

Rozsudok Súdneho dvora (šiesta komora) z 25. októbra 2012 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Naczelny Sąd Administracyjny — Poľsko) — Maria Kozak/Dyrektor Izby Skarbowej w Lublinie

(Vec C-557/11) (¹)

(DPH — Smernica 2006/112/ES — Články 306 až 310 — Osobitná úprava pre cestovné kancelárie — Prepravná služba poskytnutá cestovnou kanceláriou konajúcou vo vlastnom mene — Pojem poskytnutie jednej služby — Článok 98 — Znížená sadzba DPH)

(2012/C 399/11)

Jazyk konania: poľština

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Naczelny Sąd Administracyjny

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Žalobkyňa: Maria Kozak

Žalovaný: Dyrektor Izby Skarbowej w Lublinie

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Naczelny Sąd Administracyjny — Výklad článkov 306 až 310, ako aj článku 98 v spojení s bodom 5 prílohy III smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty (Ú. v. EÚ L 347, s. 1) — Rozsah uplatňovania osobitného režimu zdaňovania cestovných kancelárií — Odmietnutie uplatniť zníženú sadzbu DPH relevantnú pre služby prepravy osôb na prepravnú službu poskytnutú cestovnou kanceláriou konajúcou vo vlastnom mene v rámci celkovej cestovnej služby — Kvalifikovanie služby ako jednej služby

Výrok rozsudku

Články 306 až 310 smernice Rady 2006/112/ES z 28. novembra 2006 o spoločnom systéme dane z pridanej hodnoty sa majú vykladať v tom zmysle, že ak v rámci služby v oblasti cestovného ruchu poskytnutej zákazníčkovi za paušálnu cenu zdanenú podľa týchto ustanovení cestovná kancelária poskytne tomuto zákazníkovi vlastnú prepravnú službu tvoriacu jeden z prvkov tejto služby v oblasti cestovného ruchu, poskytnutie tejto vlastnej služby podlieha všeobecnej úprave dane z pridanej hodnoty, najmä pokiaľ ide o sadzbu dane, a nepodlieha osobitnej úprave dani z pridanej hodnoty uplatniteľnej na plnenia cestovných kancelárií. Ak členské štáty v súlade s článkom 98 tejto smernice zaviedli zníženu sadzbu dane z pridanej hodnoty v oblasti prepravných služieb, táto znížená sadzba sa bude uplatňovať na uvedené poskytnutie služby.

(¹) Ú. v. EÚ C 25, 28.1.2012.

Rozsudok Súdneho dvora (ôsma komora) z 25. októbra 2012 (návrh na začatie prejudiciálneho konania, ktorý podal Korkein hallinto-oikeus — Fínsko) — Anssi Ketelä

(Vec C-592/11) (¹)

[Poľnohospodárstvo — Nariadenia (ES) č. 1698/2005 a 1974/2006 — Podpora pre začatie činnosti mladých poľnohospodárov — Podmienky poskytnutia — Začatie pôsobenia v poľnohospodárskom podniku prvýkrát ako jeho vedúci — Podmienky uplatnenia, ak sa začatie pôsobenia uskutočňuje prostredníctvom právnickej osoby]

(2012/C 399/12)

Jazyk konania: fínčina

Vnútroštátny súd, ktorý podal návrh na začatie prejudiciálneho konania

Korkein hallinto-oikeus

Účastníci konania pred vnútroštátnym súdom

Ovolyateľ: Anssi Ketelä

Predmet veci

Návrh na začatie prejudiciálneho konania — Korkein hallinto-oikeus — Výklad článku 22 ods. 1 písm. a) nariadenia Rady (ES) č. 1698/2005 z 20. septembra 2005 o podpore rozvoja vidieka prostredníctvom Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) (Ú. v. EÚ L 277, s. 1) a článku 13 ods. 4 a 6 nariadenia Komisie (ES) č. 1974/2006 z 15. decembra 2006, ktorým sa ustanovujú podrobné pravidlá vykonávania nariadenia Rady (ES) č. 1698/2005 (Ú. v. EÚ L 368, s. 15) — Podmienky poskytnutia podpory pre začatie činnosti mladých poľnohospodárov — Začatie pôsobenia v poľnohospodárskom podniku prvýkrát ako jeho vedúci — Podpora pre začatie činnosti poskytnutá fyzickej osobe na

základe nadobudnutia rodinnej farmy — Prerušenie vyplácania podpory z dôvodu, že príjemca podpory bol predtým menším akcionárom a predsedom predstavenstva akciovej spoločnosti, ktorá sa zaoberala najmä chovom ošípaných

Výrok rozsudku

Článok 22 ods. 1 písm. a) nariadenia Rady (ES) č. 1698/2005 z 20. septembra 2005 o podpore rozvoja vidieka prostredníctvom Európskeho poľnohospodárskeho fondu pre rozvoj vidieka (EPFRV) sa má vykladať v tom zmysle, že požiadavka vyplývajúca z tohto ustanovenia, v zmysle ktorého dotknutá osoba musí začínať prvýkrát pôsobiť v poľnohospodárskom podniku ako „vedúci poľnohospodárskeho podniku“, vyžaduje, aby v prípade, ak dotknutá osoba začína pôsobiť prostredníctvom akciovej spoločnosti, mohla táto osoba skutočne a dlhodobo ovládať a zároveň viesť poľnohospodársky podnik.

Hoci sa členským štátom naďalej ponecháva možnosť spresniť konkrétne podmienky, na základe ktorých možno vysloviť záver, že žiadateľ o podporu má takéto postavenie vedúceho poľnohospodárskeho podniku, môžu tak urobiť iba za predpokladu, že takéto podmienky neprekročia rámec toho, čo majú spresňovať, a ich cieľom je teda v súlade s cieľmi sledovanými nariadením č. 1698/2005 zabezpečiť, aby tento žiadateľ skutočne a dlhodobo ovládal a zároveň viedol poľnohospodársky podnik. Takéto požiadavky spĺňajú vnútroštátne ustanovenia, o aké ide vo veci samej, ktoré stanovujú, že v prípade, ak mladý poľnohospodár začne vykonávať činnosť prostredníctvom právnickej osoby, je poskytnutie podpory podmienené najmä skutočnosťou, aby mal tento poľnohospodár v uvedenej právnickej osobe rozhodovaciu právomoc, čo si vyžaduje, aby vlastnil najmenej polovicu akcií poslednej uvedenej právnickej osoby a aby sa s týmito akciami spájala viac ako polovica hlasovacích práv.

(¹) Ú. v. EÚ C 49, 18.2.2012.

Odvolyanie podané 27. februára 2012: Stefan Städter proti uzneseniu Všeobecného súdu (prvá komora) zo 16. decembra 2011 vo veci T-532/11, Stefan Städter/Európska centrálna banka

(Vec C-102/12 P)

(2012/C 399/13)

Jazyk konania: nemčina

Účastníci konania

Ovolyateľ: Stefan Städter (v zastúpení: M. C. Kerber, Rechtsanwalt)

Ďalší účastník konania: Európska centrálna banka

Súdny dvor Európskej únie (šiesta komora) uznesením z 15. novembra 2012 zamietol odvolanie a rozhodol, že odvolateľ znáša svoje vlastné trovy konania.